

L1 DIXORIGINALS 362 11 december 2011 Arnold Rypens

- Kirsten

2:46 1 **Back Door Man** (Dixon) Chess
 HOWLIN WOLF II/14

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, zonder aanwijsbare reden helemaal opgedragen aan één man, een naam uit de *tweede* linie, we hebben het *twee weken lang zelfs uitsluitend* over Willie Dixon, *back door man of the blues*, songschrijver, studioproducer, bandleader en bassist bij de meeste hits die bij Chess in Chicago de deur uitgingen en *daar* niet alleen. De aandacht van The Originals is gerechtvaardigd omdat veel van zijn nummers (*zoals* deze Back Door Man van Howlin Wolf) *achteraf* een tweede leven kregen via in *dit* geval The Doors, via in ons *volgend* voorbeeld Koko Taylor: *Wang Dang Doodle*, origineel door Willie Dixon zélf.

2:46 2 **Wang Dang Doodle** (Dixon) Chess
 WILLIE DIXON L91 7

The original Wang Dang Doodle in de auteursversie, *geschreven* voor Howlin Wolf, uiteindelijk een hit voor Koko Taylor in 1966. Willie Dixon was van Vicksburg, Mississippi, een grote sterke jongen uit een gezin met 14 kinderen waarvan er 7 overleefden. Hij was #7, dat hij ooit zoiets als *The Seventh Son* schreef kan haast geen toeval zijn.

2:58 3 **Seventh Son** (Dixon) Chess
 WILLIE MABON I/23

The Seventh Son, je kan het kennen van Johnny Rivers, van Mose Allison, van Georgie Fame, George Thorogood of zelfs van Willie Dixon zelf, maar dit was de oudste, die van Willie Mabon uit 1955, voor Chess uiteraard. Willie was jarenlang de voornaamste songleverancier voor dat label, tegelijk sterkhouder in de studio, zowel tijdens als tussen de sessies door. Hij klopte daar bij wijze van spreken zijn uren, dat was dan ook het enige waarvoor hij daar betaald werd, honderdvijftig dollar per week, dat

was zijn deal daar en daar kon ie mee leven. Dat hij daarnaast ook *royalties* had mogen claimen op de nummers die hij aanbracht en achteraf op al die succescovers, schijnt hij gedurende heel lang niet eens te hebben beseft!

2:08	4	29 Ways (Dixon) WILLIE DIXON	Checker II/3

Willie Dixon's *29 Ways*, een Chess bluesnummer dat we o.a. van The Blues Band kunnen kennen. Dit was de auteursversie uit 1956, al droeg Willie dit al mee van in zijn pré Chess jaren als lid van The Big Three Trio. Ook in *die* gedaante leverde hij songs aan met cover-waarde, getuige hun *Violent Love*.

2:20	5	Violent Love (Dixon) BIG THREE TRIO	OKeh I/2

Violent Love, het Big Three Trio met Willie Dixon in 1951, kwam achteraf bij Otis Rush terecht en via hen bij Dr. Feelgood. Wat onthouden we nog uit die jaren voor hij bij Chess op de payroll kwam? Dat hij ooit een *bokscarrière* nastreefde, tot bij de zwaargewichten toe en toen dat niet lukte hij van de nood een deugd maakte: Zijn hondervijftig kilo droog aan de haak vertaalde hij in *300 Pounds Of Joy*.

2:57	6	300 Pounds Of Joy (Dixon) HOWLIN WOLF	Chess III/25
2:31	7	Built For Comfort (Dixon) WILLIE DIXON	Bluesville 9

Duidelijk het obesitas hoekje binnen The Originals, *300 Pounds Of Joy* van Howlin Wolf, daarna het al even ruim gesneden *Built For Comfort* door Willie Dixon zelf. Ook dat was in de eerste plaats op maat geschreven van Howlin Wolf en werd nadien een afdragertje over de schouders van evenzoveel tweedehands blueslui. En nogmaals, of het nu bij één uitvoering bleef dan wel tientallen, of het een succes werd of niet, maakte voor Willie Dixon niet veel uit: *hem* wachtte aan het eind van

iedere week *hondervijftig dollar* en geen cent meer en dan moest hij er bij Pools/Joodse labelbaas *Leonard Chess* vaak nog om bedelen ook!
 De eerste keer dat Willie handje contantje een serieuze smak geld in handen kreeg was in 1963, toen iemand hem erop attendeerde dat Peter, Paul & Mary met *Big Boat* een hitje aan het scoren waren dat toch wel heel erg leek op Willie's *Tell That Woman*, een nummer dat hij met zijn Big Three Trio begin jaren 50 had opgenomen, *niet* voor Chess maar voor OKeh. Leonard Chess had *daar* dus geen vat op.

2:36	8	Tell That Woman	(Dixon)	OKeh
		BIG THREE TRIO		12
3:00	9	Walking The Blues	(McRae/Dupree)	Checker
		WILLIE DIXON		I/20

Nog maar eens twee keer Willie Dixon in deze DixOriginals veertiendaagse, eerst met zijn Big Three Trio in *Tell That Woman*, daarna zijn solo-hit *Walking The Blues* wat eigenlijk dient toegeschreven aan Champion Jack Dupree, Champion Jack die op *zijn* beurt dan weer scoorde met Willie's *Third Degree* en dat is dan weer voor het eerst bij Chess opgenomen door deze Eddie Boyd.

3:14	10	Third Degree	(Dixon)	Chess
		EDDIE BOYD		I/4

Third Degree, Eddie Boyd in 1953, zeg maar Willie Dixon's geslaagde ingangsexamen bij Chess want kort nadien werd hem daar gevraagd gepast werk af te leveren voor kroonjuweel Muddy Waters.

3:00	11	I'm Ready	(Dixon)	Chess
		MUDDY WATERS		I/14
2:51	12	I Just Want To Make Love To You	(Dixon)	Chess
		MUDDY WATERS		I/9

Muddy Waters in 1954 met *I'm Ready* en *I Just Want To Make Love To You* en met titels als deze ging songschrijver Willie Dixon pas *echt* meetellen. Dit waren niet eens zijn eerste bijdragen naar Muddy toe. *Dat* was deze!

2:46 13 **I'm Your Hoochie Coochie Man** (Dixon) Chess
MUDDY WATERS I/7

I'm Your Hoochie Coochie Man, de *eerste* Muddy/Willie samenwerking, kwam meteen langs de grote poort binnen én deed gelijk een hoop *andere* deuren opengaan, tot ver over de colorline toe.

Die lyrische link met het occulte trok hij door in *Evil (Is Going On)*, een titel die hij zowel voor Muddy Waters als voor Howlin Wolf reserveerde.

3:01 14 **Evil (Is Going On)** (Dixon) Chess
HOWLIN WOLF I/10

2:37 15 **My Babe** (Dixon) Chess
LITTLE WALTER I/18

Nog altijd Willie Dixon centraal in The Originals want ook My Babe schreef hij. Little Walter mocht daar als eerste mee aan de haal en hoe! (zijn versie haalde de top van de R&B-charts, een primeur voor een Willie Dixon-compositie), maar daarna ging die Babe van hand tot hand: van Dale Hawkins naar Cliff Richard, Gene Vincent, Ronnie Hawkins, Spencer Davis, Gerry & The Pacemakers, The Contours, Bo Diddley, Dick Rivers, Ramsey Lewis, Lonnie Mack, The Everly Brothers, The Righteous Brothers, John Lee Hooker, Sonny Boy Williamson & The Animals, Johnny Kidd & The Pirates, The Blues Project, Ten Years After, Elvis Presley, Ike & Tina Turner, Lightnin' Slim, Lightnin' Hopkins, Rod Piazza, Ricky Nelson, Lee Dorsey, Albert King, John Hammond, Jessie Mae Hemphill, Lou Rawls, Steve Miller, Solomon Burke, Big Jack Johnson & Kim Wilson, Jools Holland & Tom Jones, Dion, Fabian, Mose Allison, Chuck Berry en op geen van die versies zag Willie ooit een cent!

2:49 16 **I Got To Find My Baby** (Dixon) Chess
MUDDY WATERS A12

Muddy Waters in 1955 en I Got To Find My Baby, een Willie Dixon nummer dat zelfs tot bij de Beatles belandde, zij het voor de BBC en ook al schreven zij dit toen toe aan Chuck Berry van wie *zij* dit kenden. Chuck die natuurlijk *ook* voor Chess opnam en die samen met Bo Diddley de

meer *rock-n-roll*-getinte (lees: meer *blank*-geöriënteerde) blues voor zijn rekening nam.

2:48 17 **Pretty Thing** (Dixon) Checker
BO DIDDLEY I/22

Pretty Thing, Bo Diddley, Chess-song die zijn naam gag aan een Britse rockgroep, net zoals Rolling Stone van Muddy Waters dat eerder had gedaan. Daarmee zitten we nog altijd maar in 1955 in onze Willie Dixon Originals-kroniek; geen wonder dat we daar volgende week gewoon mee doorgaan...

EINDAFK.

18 **Don't Lose Your Cool** (Collins)
ALBERT COLLINS